

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЄС, США ТА КИТАЇ

Реєстраційний номер: 0118U003360.

Роки виконання: 2018–2020 рр.

Науковий керівник: О. І. Локшина, д-р пед. наук, професор,
завідувач відділу порівняльної педагогіки

ОСНОВНІ НАУКОВІ РЕЗУЛЬТАТИ:

- ▶ *проаналізовано* стратегічно-концептуальні засади розвитку шкільної освіти в країнах ЄС, США та Китаї;
- ▶ *доведено* уніфікаційний характер освітніх трансформацій у країнах ЄС, США та Китаї під впливом політики міжнародних організацій;
- ▶ *узагальнено* стратегічні орієнтири, що визначають напрями розвитку освіти в європейському та світовому просторах (з урахуванням положень Інчхонської декларації ООН «Освіта 2030» (2015), Стратегії ЮНЕСКО в галузі освіти 2014–2021 (2014), Стратегії Світового Банку в галузі освіти «Навчання для всіх. Інвестування у знання та навички громадян для сприяння розвитку на період до 2020 р.» (2011), Стратегічної програми співробітництва ЄС у галузі освіти і підготовки кадрів «Освіта і навчання 2020» (2009);
- ▶ *охарактеризовано* пріоритети освітньої політики в країнах ЄС (на прикладі Республіки Польща, Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії та ФРН, США та КНР), до ключових з яких віднесено підвищення якості освіти та забезпечення рівного доступу до освіти (формальної та неформальної) усіх соціальних верств населення протягом життя;
- ▶ *обґрунтовано* наукові ідеї щодо сутності освітніх тенденцій;
- ▶ *виявлено* виклики, що супроводжують розвиток освіти в баченні європейських, американських та китайських учених.

СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ: СВІТОВИЙ ВИМІР

Локшина О. І., д-р пед. наук

Доведено, що в умовах глобалізації, яка спричиняє всесвітню економічну, політичну та культурну інтеграцію та уніфікацію, формування освітньої політики виходить на наднаціональний рівень. Агентами її формування стають міжнародні організації, передусім Європейський Союз (ЄС) (в європейському масштабі), Організація Об'єднаних Націй (ООН), Організація Об'єднаних На-

цій з питань освіти, науки й культури (ЮНЕСКО), Світовий Банк, Організація економічного співробітництва й розвитку (ОЕСР).

Розкрито, що пріоритетами ООН в Інчхонській декларації «Освіта 2030» (2015 р.) визначено право на освіту, якість освіти та освіта протягом життя для всіх з охопленням усіх форм (формальної, неформальної та інформальної) і всіх ланок (дошкільної, шкільної, професійної, вищої освіти та освіти дорослих); Стратегія ЮНЕСКО в галузі освіти 2014–2021 (2014 р.) проголошує мету підтримки країн у розбудові рівного доступу до якісної освіти протягом життя для всіх; Стратегія Світового Банку в галузі освіти «Навчання для всіх. Інвестування у знання та навички громадян для сприяння розвитку на період до 2020 р.» (2011 р.) побудована в координатах якості і рівності. Її реалізація передбачає діяльність організації на двох рівнях: індивідуальному — сприяння оволодінню кожним окремим індивідуумом вмінь і навичок, необхідних для життя в сучасному світі; та на національному — підтримка реформ у секторах формальної та неформальної освіти в напрямі підвищення якості освітніх послуг; Стратегічна програма співробітництва ЄС у галузі освіти і підготовки кадрів «Освіта і навчання 2020» (2009 р.) проголошує необхідність формування релевантних компетентностей та високоякісних кваліфікацій громадян країн ЄС та стабільні інвестиції. Зазначене забезпечить якість та ефективність систем освіти та навчання в умовах розбудови Європейською Спільнотою суспільства та економіки знань. Виявлено, що з метою протидії глобалізаційним викликам ЄС у 2015 р. збагатив проголошені орієнтири, які на сучасному етапі характеризуються посиленням акценту на розбудову освіти протягом життя, зв'язку освіти й ринку праці шляхом інтенсифікації результатів навчання запитам економіки та визнання навичок і кваліфікацій, підтримкою інновацій цифрової епохи.

Зроблено висновок про спільність у баченні міжнародними організаціями розвитку освіти й навчання в третьому тисячолітті під впливом спільних для усіх країн викликів; розкрито єдині для всіх організацій пріоритети — підвищення якості та забезпечення справедливості в освіті, яка розглядається в комплексі (формальна, неформальна та інформальна) та в тривалості (протягом життя). Інструментами досягнення цього визначено базові навички/ключові компетентності всіх громадян, та ефективні заходи із забезпечення якості освітніх послуг на рівні держави (підзвітність, тестування, акцентуація результатів навчання тощо).